

نگارش مهندس هوشنگ برومند

شب پر هیک نقطه‌ای برنج

CIRPHIS UNIPUNCTA HAW.

= Leucania unipuncta

= Sideritis unipuncta

در خرداد ماه سال ۱۳۴۱ شکایاتی از آفت نوظهوری روی برنج از شلمان و چند نقطه‌دیگر گیلان رسید مبنی بر اینکه لا روحش راهی از برگ و ساقه‌های برنج بشدت تغذیه نموده و به مزارع خسارت وارد می‌آورد و طولی نکشید که دنباله این آفت نیز با غلب نقاط گیلان کشیده شد لذا بمنظور تشخیص نوع آفت در اولین فرصت تعدادی لا روان جمع آوری و در آزمایشگاه بررسی آفات و بیماریهای گیاهی بندر پهلوی پژوهش داده شد که پس از بذست آمدن حشره کامل آن معلوم گردید آفت مزبور شب پره ایست ارخانواده . Cirphis unipuncta Haworth موسوم به Noctuidae

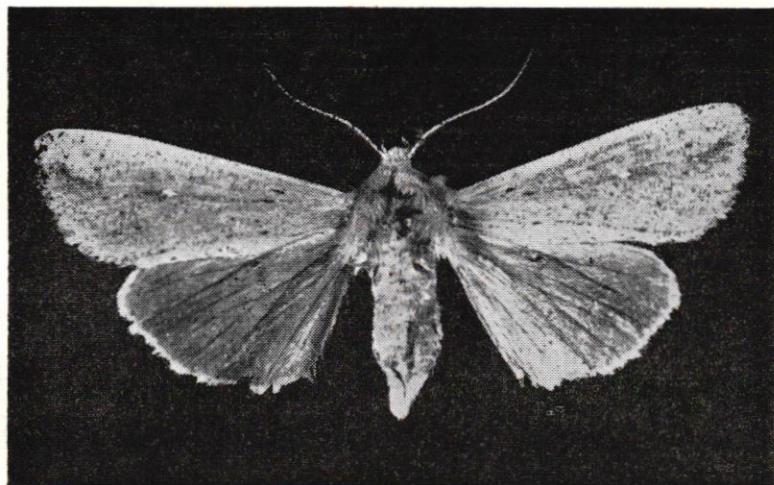
مناطق انتشار

این آفت تا کنون در ایران در اکثر نواحی سواحل بحر خزر دیده شده است. در گیلان در نواحی رشت و حومه آن (پیر بازار) - لشت نشا - کوچصفهان - لاهیجان - بندر پهلوی - رضوانه - آبکنار - رودسر - لنگرود - هشتپر - فومن - صومعه سرا و در مازندران در شهر سوار - بهشهر و چند نقطه دیگر آفت مزبور انتشار دارد . در کشورهای دیگر در هندوستان - هندوچین - پاکستان - ژاپن - کره - امریکای شمالی و جنوبی - کرانه‌های شرق دور روسیه - استرالیا وجود دارد . همچنین در فرانسه - انگلستان - پرتغال و جزایر کاناری نیز حشره مزبور دیده شده است .

مشخصات عمومی حشره کامل

حشره بالغ شب پره ایست که طول آن در افراد ماده $17/5$ و در افراد نر 13 میلیمتر. عرض بدن با بالهای باز در ماده‌ها بین $42-38$ میلیمتر و در نرها بین $35-32$ میلیمتر می‌باشد . شاخکها نخوش . رنگ عمومی بدن قهوه‌ای خاکستری یا زرد خاکستری است . بالهای روئی برنگ خاکستری مایل بزرد تا

قهوهای روشن بوده و یک لکه کوچک سفیدرنگ کاملاً مشخصی در وسط آنها میباشد و بهمین سبب این حشره را بنام شب پره یک نقطه‌ای مینامند. در لبه جانبی بال روئی ۸-۷ نقطه کوچک سیاه رنگ با فواصلی از هم در دور دیگر وجود دارد. بالهای زیری روشنتر از بالهای روئی بوده قاعده آنها کاملاً روشن و دارای حاشیه تیره‌ای در لبه جانبی است. رگهای بال زیری بر نگ تیره میباشد. ریشکهای جانبی بالهای رنگ سفید شکری دارند. بالها در حالت استراحت در امتداد بدن قرار میگیرند (شکل ۱).

ش ۱ - شب پره یک نقطه‌ای برنج

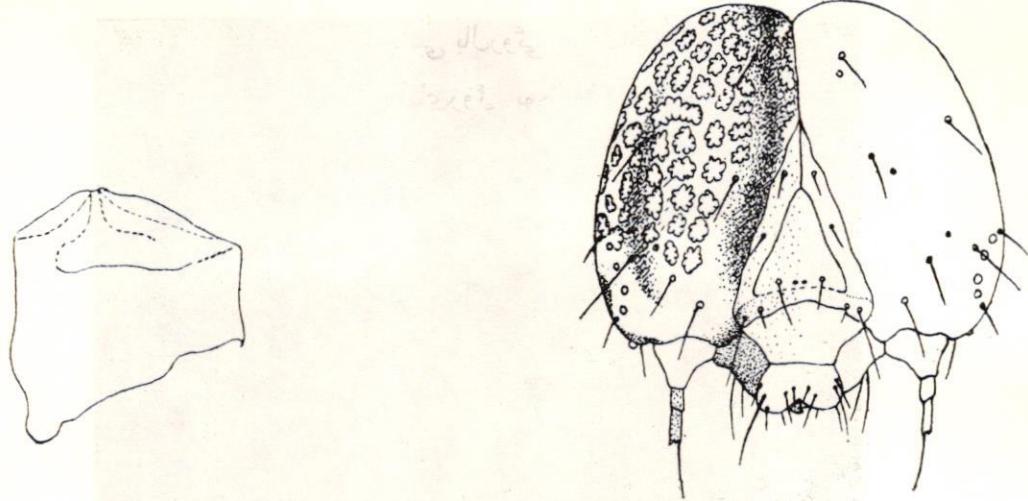
Cirphis unipuncta Haw.

مشخصات تخم

تخم‌های این حشره گرد، شفاف، زرد رنگ و دارای نقوش مشبك تیره رنگ بوده و ب قطر ۵/۰-۶/۰ میلیمتر میباشد.

مشخصات لارو

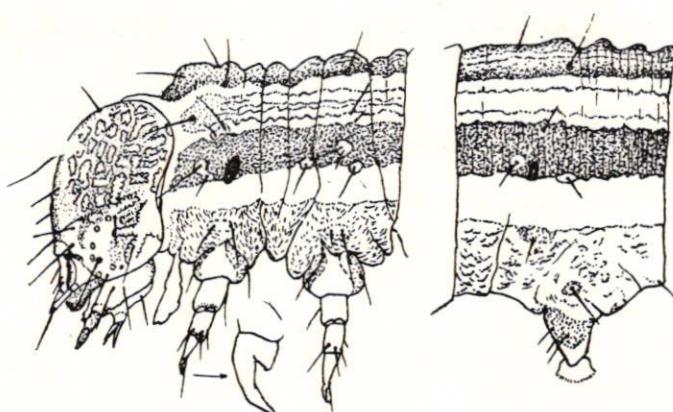
طول لارویس از رشد کامل در حدود ۳۳-۴۰ میلیمتر است. بدن معمولاً بر نگ زیتونی تیره بوده ولی بعلت اختلاف شدید پیگمانهای افراد، لاروها بر نگهای مختلف از سیاه تا سبز مایل بزرد دیده میشوند سر لارو بر نگ قهوه‌ای مایل بسبز توأم با تعداد زیادی شبکه‌های تیره است و در اطراف شیارهای سر (coronial) و پیشانی (adfrontal) حاشیه تیره رنگی وجود دارد (شکل ۲). آرواره‌ها بدون دندانه (شکل ۳). صفحه کینه‌نی پشت سینه اول قهوه‌ای مایل بسبز تا سیاه همراه با یک نوار باریک روشن و مقطع در سراسر طول بدن است. در پائین آن نوار نسبتاً عریض قهوه‌ای رنگی قرار دارد نوار اخیر در کناره‌ها قدری تیره ترشده و از سمت پائین تاموی دوم پشتی (beta) امتداد دارد. در بالا و طول مجاری تنفسی نوار عریض تیره رنگی با کناره‌های سفید دیده میشود که بین آن و نوار قبلی نوار عریض دیگری بر نگ نارنجی یا قهوه‌ای توأم با حاشیه‌های

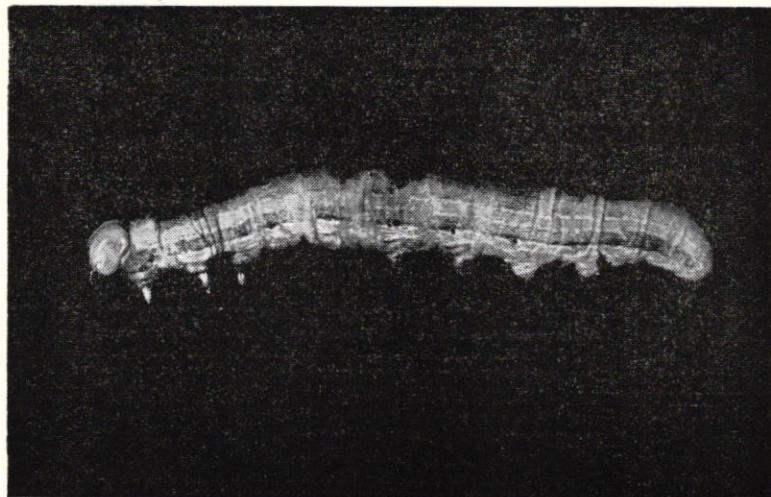
ش ۳ - آرواره لارو شب پره یک نقطه‌ای برنج
Mandibule de la chenille de noctuelle
uniponctuée du riz.

ش ۴ - سر لارو شب پره یک نقطه‌ای برنج
Tête de la chenille de noctuelle
uniponctuée du riz.

سفید رنگ وجود دارد . آخرین نوار در زیر مجاری تنفسی واقع شده که هم عرض نوار قبلی و بر زنگ نارنجی روشن بوده و کناره پائین آن سفید رنگ است (شکل ۴ و ۵) . منافذ تنفسی بر زنگ قهوه‌ای تیره یا سیاه . شکم خاکستری تا کرمی رنگ توأم با خالهای قهوه‌ای است . در سطح خارجی هر یک از پاهای شکمی لکه قهوه‌ای رنگی وجود دارد ولکمهای خارجی قدری بزرگترند .

ش ۴ - قسمتی از بدن لارو شب پره یک نقطه‌ای برنج
Partie du corps de la chenille de noctuelle uniponctuée du riz.

ش ۵ - لارو شب پره یک نقطه‌ای برنج
Chenille de la noctuelle uniponctuée du riz.

مشخصات شفیره

رنگ شفیره خرمه‌ای تیره یاقوه‌ای بوروطول آن در حدود ۱۵ میلیمتر است. در انتهای بدن ۴ عدد خاردیده می‌شود که ۲ عدد آن در وسط قرار گرفته و بلندتر از خارهای جانبی است.

نباتات مورد حمله

لارواين آفت بعده بسیاری از گیاهان بخصوص نباتات خانواده غلات اعم از زراعی و وحشی حمله مینماید. غالباً خسارت وارد بغلات زراعی مربوط به حمله جمعی لاروها از روی غلات هرز وحشی است.

از گرامینه‌های وحشی نباتاتیکه در چمنزارها - باطلاقها - بستر رودخانه‌ها - ویا کنار جویبارها و حتی اطراف مزارع می‌رویند مورد حمله لاروها قرار می‌گیرند و در اینمورد علاقه لاروها بنباتات زیر بیش از سایرین است :

Panicum crusgalli L.

Setaria viridis L.

Phragmites communis Trin.

Calamagrostis langsdorffii

Calamagrostis neglecta

Zizania

Carex

Scirpus

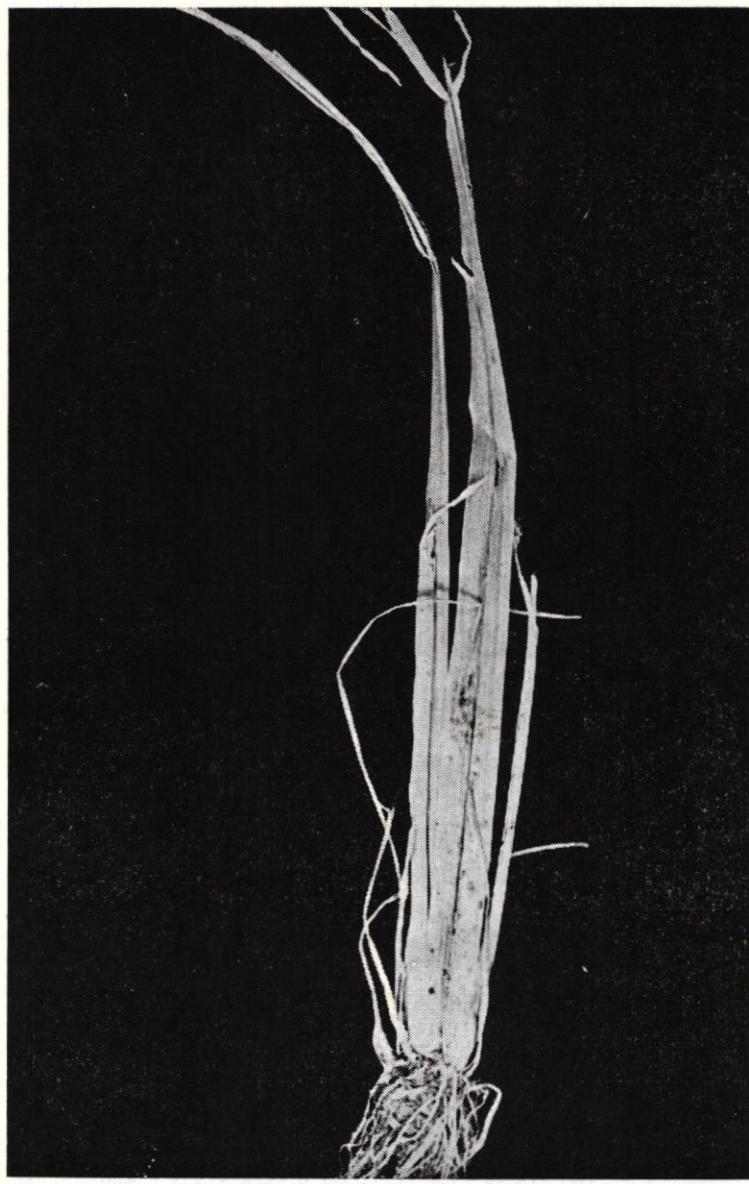
در گیلان از بیانات زراعی تا کنون خسارت این آفت روی برنج و از بیانات غیر زراعی روی جوموشک در ممالک دیگر لاروهای این آفت بتعاد زیادی از بیانات زراعی خانواده غلات از جمله : یولاف - چاودار - گندم - جو - برنج - ارزن - ذرت خوشاهی و نیشکروه همچنین بعضی بیانات خانواده لگومینوز از قبیل نخود - لوبيا - ینجه و شبدر حمله مینماید . خسارت آفت ندرتاً روی چغندر - کتان و یکنوع کتف *Panicum frumentaceum* و *Sorghum* دیده شده است . در کره این آفت به ذرت خوشاهی *Cannabis sativa* و در کلمبیا به سیب زمینی و در زلاند جدید بدتر و ارزن نیز حمله میکند . همچنین خسارت شدید آن روی سوژا *Soja hispida* Monch در شرق دور (سیبری) مشاهده گردیده است .

زيان آفت

لاروهای سن یک هر نسل فقط از پارانشیم بر گها بخصوص بین رگبر گهاتغذیه مینمایند . در سنین بعدی تمام بر گرا خورده و فقط قسمتهای سخت آنرا باقی میگذارند . خسارت عمدۀ آفت در آمریکا (نواحی مرکزی ایلی نویز) در تیرماه و مربوط بلاروهای نسل اول است . در نواحی شرق دور (سیبری) شدت آسیب در اوخر تیر و اوائل مرداد ماه یعنی همزمان با حداقل فعالیت لاروها میباشد . دیده شده که لاروها در این موقع طی یکشب چمنزاری را لخت کرده و فقط ساقه های آنرا باقی گذاشته اند . گاهی اوقات لاروها علوفه و یاز راعتها در رو و خرمن شده را نیزمورده حمله قرار میدهند . در گیلان صدمه عمدۀ آفت در اوائل شهریور ماه مشاهده گردید . در این هنگام لاروهای نسل اول آفت خوشاهی برنج راشدیداً مورد حمله قرار داده و بر اثر تغذیه از پوششهای نازک و لطیف دانهها (گلوم و گلومل) و حتی خود دانهها موجب قطع و ریزش مقدار زیادی از خوشاهها بزمین میگردیدند بطوریکه بیش از ۲۰ عدد لاروهی روی هر خوشاه شمارش گردید (شکل ۶) .

طرز زندگی

حشره زمستان را بصورت لارو و ندرتاً شفیره در خاک میگذراند . پروانه های مادری در اوخر بهار (خرداد ماه در بندر پهلوی) ظاهر شده و تا حدود تیرماه پروازشان بطول میانجامد . پروانه ها شبها بفعالیت پرداخته و با سرعت زیادی بسمت نور پرواز مینمایند . علاقه آنها بخوردن شیره گلها و ترشحات شپشکهای نباتی و حتی میوه های گندیده بسیار زیاد است و هیچگاه قبل از پرواز جفتگیری نمینمایند . ماده ها تخم های خود را در دسته های ۲۰-۸۰ و ندرتاً ۱۰۰ عددی گذارده و آنها با ماده چسبنا کی میپوشانند . بطور متوسط هر حشره ماده ۷۰۰ عدد تخم میگذارد حدا کثر قدرت تخمریزی حشرات ماده در حدود ۸۰۰ عدد است ولی در بعضی نواحی دستجات تخم ۲۰۰-۲۵۰ عددی و حتی ۵۰۰ عددی نیز دیده شده است . پروانه های ماده غالباً اراضی پر علف را برای تخمریزی انتخاب کرده و تخم های خود را بطور دسته جمعی یار دینی روی بر گهای

ش. ۶- خسارت لارو شب پره یک نقطه‌ای روی برنج
Dégât de la chenille de noctuelle uniponctuée du riz.

تحتانی پژمرده و یا پوسیده شده نباتات - روی برگ غلات و گرامینه‌های وحشی و روی مواد گیاهی خشک شده (برگ - ساقه - شاخه‌های خشک بید) می‌گذارند (شکل ۷). تفریخ تخمها بسته بدرجۀ حرارت در بهار ۸-۱۰ روز و در تابستان ۴-۵ روز بطول میانجامد. لاروهای نسل اول پس از جویدن دهانه تخم و خروج از آن از بافت‌های گیاهی شروع بتغذیه نموده و منحصر آپارانشیم بین رگبرگ‌های سطح فوچانی بر گهارامیخورند ولی لاروهای سنین بعدی قادرند از کلیه قسم‌های برگها تغذیه نمایند. لاروهای سن یک بیشتر اوقات در

ش-۷- طرز قرار گرفتن تخمهاي
شپ پره يك نقطه اي بر نوج
*Ponte de la noctuelle
uniponctuée du riz*

بين غلاف بر گها مخفی هستند و فقط در موقعی که آنها را ناراحت و یا تحریک کنند خود را بوسیله تنبیدن تاری از نبات آویزان میکنند حالت اختفای لاروهادرسین دوم و سوم تدریجیاً از بین رفته و موقعی که طول لاروها به ۱۵ میلیمتر رسید روزها گیاه میزبان خود را رها کرده و در زیر کلوخه های خاک - شکافهای زمین - زیر بر گها و یاقاعده نباتات مخفی شده و در هنگام شب بفعالیت میپردازند و کلیه قسمت های سبز گیاه را مورد حمله و تغذیه قرار میدهند. لاروهای بالغ برای جستجوی غذا اغلب اوقات بطور دسته جمعی یا انفرادی شروع برآ پیمائی های شبانه مینمایند این مهاجرت در لاروهای گرسنه حتی روزه اهم دیده شده است. تعداد

لاروها گاهی اوقات در این مهاجرتها بقدرتی زیاد است که از جویبارها و نهرهای کم عرض در حال شناuber کرده و مزارع و چمنزارهارا بکلی نابود میکنند (مزارع برنج آبکنار و ماه روزه - ۶ فرسخی بندر پهلوی - ۴۱/۴/۲۳). روی این اصل لاروهای این آفت در آمریکا بنام Army-worm یا کرم پیاده نظام و در روسیه بنام کرم چمن معروف میباشدند. مهاجرت لاروها معمولاً نتیجه بروز خشکسالی و کمی رطوبت و یا کمی غذا در محلهای زندگی طبیعی و تخریزی این آفت (چمنزارها - باطلقا - کنار رودخانه ها و سواحل دریا) بوده که آنها مجبور بر ترک این نقاط و هجوم بمزارع و کشتزارهای مختلف مینماید.

بنابر عقیده بالاشووسکی لاروهای این حشره بطور کلی دارای سه نوع مهاجرت میباشدند :

- ۱- مهاجرت عمودی لاروها که بستکی بشرط طبیعتی محلی (microclimat) و ساعات مختلف شبانه روز دارد. در این حالت لاروهای بوته ها و یا ساختمانها بالا میروند (همچنان که این وضعیت در کاخ سلطنتی میان پشته در تاریخ ۴۱/۴/۲۵ و در پادگان نیروی دریائی شمال در تاریخ ۴۱/۷/۲۱ در بندر پهلوی مشاهده گردید).
- ۲- مهاجرت افقی لاروها که مسافت زیادی را طی مینمایند بطوری که حتی تا چندین کیلومتر عرض جبهه لاروی دیده شده است.

۳- مهاجرت عمیقی برای شفیره شدن بداخل خاک و یا محلهای دیگر.

دوره نشوونمای لاروی بسیار سریع بوده و بسته بفصل و نوع نبات مورد تغذیه تقاضا میکند و بطور متوسط ۳۰-۳۲ روز است. لاروهای نسل اول در اواسط تیرماه در عمق ۱-۳ سانتیمتری سطح خاک زیر کلوخه های خاکی - زیر بر گها و بقایای خشک گیاهی و یا بین ساقه های برنج نزدیک سطح خاک (در گیلان) تبدیل بشفیره میشوند. دوره شفیر گی حدود ۲۰-۱۰ روز طول میکشد (در آزمایشگاه بندر پهلوی ۱۵ روز در حرارت ۲۶/۲ درجه سانتیگراد و رطوبت نسبی ۷۱٪ بوده است). پروانه های نسل اول در اوائل مردادماه ظاهر شده و پس از مدتها پروارجفته گیری و تخریزی مینمایند. این دوره پرواز در بعضی ممالک (نواحی شرق دور شوری) ممکنست تا اوائل شهریورماه نیز ادامه یابد (در گیلان حداقل کثیر پرواز پروانه های نسل اول در

مردادماه مشاهده گردید). ۸-۶ روز بعد تخمها تفریح میشوند. دوره نشوونمای لاروهای نسل دوم بعلت گرمی هوا در مردادماه معمولاً بین ۱۹-۲۵ روز است (طغیان لاروهای نسل دوم در گیلان در اوائل شهریور ماه دیده شد). در اواسط یا اوخر شهریور ماه لاروها بمحلهای زمستانه رفته و تابهار سال آینده بحال لاروی ویا قسمتی بصورت شفیره میگذرانند. در سالهای مساعد و یادرممالک گرمسیر (هندر. جاوه) امکان دارد که نسل سوم آفت نیز ظاهر شود. در گیلان (بندرپهلوی) مهاجرت لاروهای نسل سوم در اواسط مهرماه دیده شد و با این ترتیب تصور میرود که این آفت زمستان را بصورت لاروی شفیره نسل سوم در گیلان خواهد گذرانید.

دشمنان طبیعی و پارازیت‌ها

عده‌ای از لاروهای این آفت در اثر حمله پارازیتهای حشره‌ای تلف میشوند و در این میان مگسها و زنبورها بیش از همه حائز اهمیت‌اند. از دسته مگسها چند نوع مگس از خانواده Tachinidae منجمله *Winthemia quadripustulata F.* که در پشت و قسمت جلوی بدن لارو قرار میدهد پارازیته مینماید. لاروهای مگس پس از تفریح بداخل بدن لارو آفت تقویز کرده و سبب مرگشان میشود.

پارازیت دیگر زنبور بسیار کوچک سیاه رنگی است بنام *Telenomus minimus Ashmead* که با پارازیته نمودن تخم‌های آفت سبب تقلیل خسارت آنها میگردد (Scelionidae).

مبارزه

برای مبارزه با این آفت علاوه بر مبارزه شیمیائی طرق مختلف زراعی و مکانیکی از جمله نصب تلهای مخصوص و یا حفر گودالهای طولی در مسیر تهاجم لاروها از قطعه‌ای بقطعه دیگر و یا خشک کردن چمن باطله‌ها بمنظور جلوگیری از تجمع لاروها در بعضی ممالک مانند آمریکا و نواحی شرق دور روسیه شوروی آزمایش گردیده است ولی نتایج بدست آمده نشان میدهد که با استفاده از طرق مزبور تاحدودی میتوان شدت حمله آفت را کاهش داد. در ایالات متحده آمریکا مبارزه مؤثر و قطعی بوسیله پخش طعمه مسموم و یا گردپاشی انجام میشود. برای طعمه پاشی عیناً از همان ترتیبی که در مبارزه با ملخ بکار می‌رود استفاده میگردد. پخش طعمه در محل تغذیه لاروها در مزرعه و یاد رجلوی دستجات مهاجر در موقع حرکت لاروهای گرسنه از مزرعه و در هنگام عصر یا اوائل شب صورت میگیرد.

برای گردپاشی از گرد د. د. ت ۰/۱۰٪ و یا گامکسان ۰/۰۲٪ ایزومر گاما بنسبة ۳۰ کیلو در هکتار استفاده میشود.

ضمناً سوزاندن واژین بردن علوفه هرز اطراف مزارع در خرداد ماه و پخش طعمه مسموم در نقاط آلوده با آفت توصیه شده است.

بطور کلی لاروهای این آفت با غالب ترکیبات فسفره و کلره بخوبی قابل مبارزه‌اند منتها بعلت

مرطوب بودن هوا در نواحی برنجکاری سمپاشی مزارع با سمومی که دوام بیشتری دارند مانند ترکیبات د.د.ت نتیجه بهتری میدهد.

در گیلان مزارع آلوده با فرمول زیر سمپاشی گردید: د.د.ت و تابل ۰/۷۵ ۲۵۰ گرم آب ۱۰۰ لیتر. تعداد تلفات لاروها در نتیجه این سمپاشی بسیار خوب و فقط دیده شد عده کمی از لاروهای سنین آخر که بعلت نزدیک شدن دوره شفیر گی فعالیت تغذیه ای قابل ملاحظه ای نداشتند در قسمت پائین بوته ها از سمپاشی مصون مانده بودند. از این رو ۱۰۰ گرم سم دیازینون یا سموم مشابه آن بفرمول فوق افزوده شود میزان تلفات بیشتر میگردد.

بهترین موقع مبارزه در گیلان در اوخر خرداد ماه یعنی همزمان با طغیان نسل اول آفت میباشد زیرا عمل سمپاشی در این موقع روی بوته های کوتاه و جوان برنج که شاخه و برگ کمتری دارند برآحتی انجام شده و تمام قسمتهای بوته ها بمحلول سمی آغشته خواهند شد. سمپاشی دومرا در صورت لزوم میتوان ۳۰-۲۵ روز پس از سمپاشی اول تکرار نمود در خاتمه لازم بتد کر این نکته میباشد که چون مطالعاتی که تا کنون در گیلان روی این آفت صورت گرفته کامل نبوده و هنوز نکات تاریکی در آن وجود دارد که باستی در آینده روشن شود لذا نظر باهمیت موضوع و فوریت آن جهت تکمیل مقاله فوق از منابع زیر استفاده گردیده است:

REFERENCE

- Stshegolev, V.N., Znamensky, A.V. & Bey-Bienko, G.J. (Moscow, 1937). Insect pest of field crops. 2nd Edition, page 321.
- Peterson, A. (Ohio, 1959). Larvae of insects. Part 1.
- Metcalf Flint & Metcalf (1951). Destructive and useful insects. 3rd Edition.
- Balachowsky, A. et Mesnil, L. (1935). Les insectes nuisibles aux plantes cultivées, p. 826-830.

نگارش مهندس ناصر زالپور

برق زدگی نخود

MYCOSPHAERELLA RABIEI KOVACEVSKI

= Ascochyta Rabiei (Pass.) Lab,

اولین مرتبه در سال ۱۳۳۶ بوتهای نخود (*Cicer arietinum*) مبتلا باین بیماری از طرف اداره کشاورزی قزوین برای تشخیص وارائه طرق مبارزه با آن باداره کل بررسی آفات نباتی و قرنطینه (انستیتوی بررسی آفات و بیماریهای گیاهی) فرستاده شد که پس از مطالعه و بررسی آقای دکتر اسفندیاری آنرا *Ascochyta Rabiei* تشخیص دادند. سپس اینجانب بمحل عزیمت وازمزارع نخودکاری بازدید نمود. در این بازدید مشاهده گردید که اکثر مزارع نخود شدیداً آلوده بودند. از آن به بعد نمونه های بیماری از اطراف تهران با آزمایشگاه آورده میشد. مقداری از نمونه ها از طرف آزمایشگاه جهت آقای دکتر قوام الدین شریف که در آن موقع در انگلستان بودند فرستاده شد ایشان نیز قارچ عامل بیماری را *Ascochyta Rabiei* تشخیص دادند.

اکنون این بیماری بسرعت در اغلب نقاط ایران منتشر شده و همه ساله نمونه هائی از بیماری بوسیله زارعین و مالکین و ادارات ترویج کشاورزی از نقاط مرکزی و جنوبي و شمالی کشور با نسبتی بررسی آفات و بیماریهای گیاهی میرسد مزارع آلوده باین بیماری که در فارس و گرگان و مازندران وسیله آفای دکتر شریف دریکی دو سال اخیر بازدید شده است کم و بیش خسارت قابل ملاحظه ای دیده بودند.

انتشار جغرافیائی بیماری

این بیماری در سیاری از کشورهای گرم انتشارداشته و در کشورهای مدیترانه‌ای جنوب اروپا (ایتالیا و اسپانیا) و در افریقا هر کزی و شمال هندوستان توسعه داشته و خسارت قابل ملاحظه ای بمزارع نخودکاری وارد می‌آورد. در هندوستان و پاکستان این بیماری بنام **گرام بلایت** (gram blight) مشهور می‌باشد و تا کنون بررسیهای علمی درباره بدست آوردن راه مبارزه و پیدا کردن نژادهای مقاوم در کشورهای مذکور انجام شده است.

از سال ۱۹۲۹ تحقیقات دامنه داری در اطراف این بیماری در پاکستان شروع شد و تا کنون نتیجه